

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916010122
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5916010122.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. októbra 2021 sťažnosť odsúdeného X. A. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 19.7.2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného X. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Ružomberok uznesením, sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 19.7.2021 rozhodol podľa § 419 ods. 1 Tr. por., z dôvodu podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. tak, že odsúdený X. A. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej mu rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 5.4.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/41/2017 zo dňa 2.8.2017, neosvedčil a nariaďuje mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený X. A. v priebehu skúšobnej doby nevedol riadny život. Nesplnil uloženú povinnosť nahradiť poškodeným v priebehu skúšobnej doby škodu ani v časti, zároveň sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil 10 priestupkov v súvislosti s porušením povinností účastníka cestnej premávky. Vo všetkých prípadoch bol postihnutý v blokovom konaní pokutou zaplatenou na mieste. Uvedených priestupkov sa dopustil napriek tomu, že odsúdený bol počas celého plynutia skúšobnej doby s probačným dohľadom opakovane upozornený probačným úradníkom na to, aby viedol riadny život. Zo správy probačného a mediačného úradníka vyplynulo, že vyhodnotením správania odsúdeného počas probačného dohľadu je potrebné konštatovať, že odsúdený zjavne nemal snahu spôsobenú škodu poškodeným nahradiť a jeho spoluprácu s probačným a mediačným úradníkom vyhodnotil ako neuspokojivú. Okresný súd ďalej konštatuje, že hoci odsúdený bagatelizuje spáchanie priestupkov, nemožno obísť skutočnosť, že sa nejednalo o ojedinelé vybočenie z inak riadneho spôsobu života. Počas skúšobnej doby sa odsúdený opakovane dopúšťal priestupkov. Už táto samotná skutočnosť podľa názoru okresného súdu má za následok záver, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život a je potrebné rozhodnúť o premene podmieneného odsúdenia a následné nariadenie výkonu trestu. Ďalšou skutočnosťou, pre ktorú súd rozhodol o nesvedčení sa v skúšobnej dobe, je okolnosť, že odsúdený v skúšobnej dobe nesplnil uloženú povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu a nevyvinul väčšie úsilie k jej náhrade. Naopak podnikol kroky s cieľom zbaviť sa svojich záväzkov a aj jeho konanie v tom smere, že požiadal okresný súd o oznámenie čísla účtu poškodených súd vyhodnotil ako účelové tým skôr, že takáto žiadosť bola súdu doručená až po uplynutí skúšobnej doby. Záverom okresný súd konštatoval, že z dôvodu nesplnenia podmienok - povinnosti nahradiť škodu počas plynutia skúšobnej doby a skutočnosť, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život, má za následok, že súd rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Nakoľko odsúdený doposiaľ nebol vo

výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestnú činnosť, na výkon trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený X. A. prostredníctvom obhajcu sťažnosť zo dňa 30.8.2021, doručенú súdu dňa 31.8.2021. Podanú sťažnosť odôvodnil nasledovne:

Okresný súd Ružomberok o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe rozhodol po druhý krát. V poradí prvé uznesenie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe zo dňa 7.12.2020 bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2Tos/2/2021 zo dňa 20.1.2021 a v tomto zrušujúcom uznesení dal krajský súd prvostupňovému súdu pokyn, aby sa pred rozhodnutím vysporiadal s námietkou zaujatosti vznesenou voči konajúcemu predsedovi senátu v sťažnosti zo dňa 14.12.2020. Predseda senátu na verejnom zasadnutí dňa 19.7.2021 uviedol, že v zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti nebude konať, pretože nešlo o námietku zaujatosti vznesenú neodkladne a navyše sa týkala procesného postupu konajúceho súdu v súvislosti s vykonaním predchádzajúceho verejného zasadnutia v neprítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu. Obžalovaný namieta postup predsedu senátu, ktorý o námietke zaujatosti nerozhodol. Je evidentné, že predseda senátu je voči odsúdenému zaujatý a v dôsledku svojej zaujatosti sa dopúšťa nezákonnosti pri rozhodovaní. Bolo povinnosťou súdu sa námietke zaujatosti venovať, vysporiadať sa s ňou a zákonným spôsobom o nej rozhodnúť. V tomto prípade súd konal nezákonne, keď aplikoval ustanovenie § 32 ods. 6 Tr. por. Priznáva, že sa dopustil dopravných priestupkov v cestnej premávke, ale vo všetkých prípadoch išlo o nedbalosť alebo opomenutie, ktorého sa bežne dopúšťajú ľudia dennodenne využívajúci motorové vozidlá. Odsúdený žiadnym závažným spôsobom neporušil pravidlá cestnej premávky, o čom svedčia aj jednotlivé výšky pokút, ktoré mu boli uložené v blokovom konaní. Navyše išlo o priestupky na úseku cestnej premávky, ktoré s ekonomickou trestnou činnosťou nemajú nič spoločné. Aj správa od probačného a mediačného úradníka potvrdzuje, že si plnil uložené povinnosti, stretnutí sa vždy zúčastnil. Od začiatku vedenia trestného konania popiera spáchanie skutku. Podal návrh na povolenie obnovy konania, ktoré konanie sa vedie pred Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 1Nt/27/2021. Je pravdou, že škoda nebola uhradená, ale nie je pravda, že nemal snahu škodu uhradiť. Urobil všetky možné kroky smerujúce k úhrade škody, túto však objektívne nebolo možné uhradiť, keďže sa mu nepodarilo zistiť čísla bankových účtov poškodených. Súčinnosť mu neposkytol ani súd. Škodu chcel uhradiť aj napriek tomu, že bol na jeho majetok vyhlásený konkurz uznesením č.k. 2OdK/93/2020-20 zo dňa 14.2.2020. Ak odsúdený, ktorému bola uložená povinnosť uhradiť v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia škodu poškodeným, túto neuhradí úplne a celkom, a to do uplynutia skúšobnej doby, neznamená to a priori a automaticky, že súd musí rozhodnúť o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Možnosť predĺženia skúšobnej doby predseda senátu v napadnutom uznesení opomenul, pritom táto predĺžená skúšobná doba by dala odsúdenému priestor na to, aby získal platobné údaje na poškodených. Krajskému súdu preto navrhuje, aby napadnuté uznesenie zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že vyhlási, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil, alebo alternatívne, aby rozhodol o predĺžení skúšobnej doby alebo aby vrátil vec okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Prokurátor sa k podanej sťažnosti vyjadril, že napadnuté rozhodnutie považuje v celom rozsahu za zákonné a správne, v dôsledku čoho navrhuje, aby krajský súd sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. V konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom si uloženú povinnosť spočívajúcu v nahradení škody nesplnil. Odsúdený mal možnosť čo i len sčasti splniť si svoju povinnosť nahradiť spôsobenú škodu v dostatočnom časovom priestore, keďže mu bola súdom uložená skúšobná doba v trvaní 3 rokov. Ďalej sa odsúdený počas plynutia skúšobnej doby dopustil 10 priestupkov. Na základe týchto skutočností preto nemožno konštatovať, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil, teda že viedol riadny život a riadne si plnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného X. A. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť

zistiť skutkový stav náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o akejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či podmiennečne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil uložené obmedzenia a povinnosti. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní.

Vo veci konajúcejmu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadne pochybenie v konaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého uznesenia. Konajúci prvostupňový súd zároveň dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného X. A. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom. Rozhodol vecne správne, keď vyslovil, že odsúdený X. A. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 5.4.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/41/2017 zo dňa 2.8.2017, neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci neosvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom (v tejto súvislosti krajský súd uvádza, že pred vyhlásením dokazovania za skončené pred senátom okresného súdu ani jedna z procesných strán nemala návrhy na doplnenie dokazovania). Po vykonaní dokazovania v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie súčasne predseda senátu okresného súdu dôkazy vykonané na verejnom zasadnutí zákonným spôsobom vyhodnotil plne v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, tieto podrobil prísneho prieskumu aj z hľadiska ich hodnovernosti a vykonané dôkazy dôsledne hodnotil nielen izolovane, ale aj vo vzájomných súvislostiach. Následne potom okresný súd dospel k vecne správne a zákonnému rozhodnutiu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd zároveň odôvodnenie napadnutého uznesenia tak po formálnej, ako aj obsahovej stránke učinil zákonu zodpovedajúcim spôsobom, podrobne a erudovane. Krajský súd sa stotožňuje s argumentáciou okresného súdu obsiahnutou v odôvodnení napadnutého uznesenia a v podrobnostiach na ňu odkazuje, nakoľko rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho, resp. sťažnostného súdu tvoria jednotu a pri existencii podrobne, erudovane a správne odôvodneného rozhodnutia okresného súdu považuje sťažnostný krajský súd za nadbytočné na tomto mieste opakovať dôvody uznesenia okresného súdu, ktoré bolo procesným stranám riadne doručené.

Podľa § 52 ods. 1 vety prvej Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmiennečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Vyššie citované zákonné ustanovenie § 52 ods. 1 vety prvej Tr. zák. stanovuje hmotnoprávne podmienky pre rozhodovanie o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Vysloviť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom osvedčil, možno len prípade, ak sú kumulatívne (súčasne) splnené nasledovné tri podmienky:

- 1) odsúdený v skúšobnej dobe viedol riadny život,
- 2) odsúdený dodržiaval podmienky probačného dohľadu,
- 3) odsúdený splnil uložené obmedzenia a povinnosti.

Nesplnenie čo i len jednej z týchto podmienok je dôvodom pre vyslovenie neosvedčenia sa v skúšobnej dobe a nariadenie nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Prvostupňový súd správne aplikujúc citované zákonné ustanovenie § 52 ods. 1 Tr. zák., dospel k správne záveru, keď vyslovil, že podmiennečne odsúdený X. A. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon mu bol pôvodne podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Z obsahu predloženého spisu je zistiteľné, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/21/2016-600 zo dňa 5.4.2017 bol X. A. uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodeným K. V. a P. V. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 38.000,- Eur. Oboch poškodených súd so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Krajský súd v Žiline rozsudkom, sp.zn. 2To/41/2017 zo dňa 2.8.2017 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a sám konajúc rozsudkom rozhodol tak, že X. A. uznal vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podmiennečne

odložil a určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 3 roky. Zároveň bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť poškodeným v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej K. V. vo výške 3.000,- Eur a poškodenému P. V. vo výške 15.000,- Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody boli poškodení K. V. a P. V. podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaní na civilný proces. Okresná prokuratúra Ružomberok dňa 28.10.2020 vyjadrila nesúhlas s prípadným osvedčením sa odsúdeného A. v skúšobnej dobe.

Preskúmaním spisového materiálu dospel aj krajský súd k zhodnému záveru ako prvostupňový súd, že odsúdený X. A. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom určenej rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/21/2016 zo dňa 5.4.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2To/41/2017 zo dňa 2.8.2017, nespĺnil povinnosť, ktorá mu bola uložená týmto rozsudkom, a to povinnosť spočívajúcu v nahradení škody poškodeným. Skúšobná doba plynula od 3.8.2017 do 3.8.2020. Osobitne je potrebné dať do pozornosti, že X. A. bol odsúdený za zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podmieniene súd odložil so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov. Zároveň mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť poškodeným v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, a to poškodenej K. V. vo výške 3.000 eur a poškodenému P. V. vo výške 15.000 eur. Ako správne uviedol okresný súd v odôvodnení uznesenia je potrebné vychádzať aj zo záverečnej správy z probácie, ktorá dokumentuje a vyhodnocuje správanie sa odsúdeného počas skúšobnej doby, a z ktorej vyplýva, že odsúdený mal vedomosť o povinnosti viesť riadny život a nahradiť spôsobenú škodu. Na poslednom stretnutí konanom dňa 3.8.2020 predložil odsúdený probačnému úradníkovi uznesenie Okresného súdu Prešov, sp.zn. 2Odk/93/2020 zo dňa 14.2.2020, právoplatné dňa 25.2.2020, v ktorom súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka. Zároveň predložil kópie žiadosti zo dňa 31.7.2020, ktoré zaslal poškodenému P. V. a Okresnému súdu Ružomberok, kde žiada o oznámenie čísiel bankových účtov. Krajský súd teda zhodne so súdom prvého stupňa uzatvára, že ide o jedinú preukázanú aktivitu odsúdeného (a to až v čase končiacej skúšobnej doby), smerujúcu k prejavu vôle škodu poškodeným uhradiť. Odsúdený napriek dlhej skúšobnej dobe nevyvinul aktivitu ani len k čiastočnej náhrade škody. Z povinnosti viesť riadny život nie je vyňaté páchanie priestupkov, naopak odsúdený X. A. sa počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom dopustil 10 priestupkov. Skúšobná doba plynula od 3.8.2017 do 3.8.2020, pričom priestupkov sa dopustil v dňoch 7.8.2017, 21.11.2017, 17.3.2018, 20.7.2018, 8.9.2018, 16.10.2018, 24.11.2018, 3.1.2019, 15.1.2019 a 17.6.2020. Vo všetkých prípadoch bol postihnutý v blokovanom konaní pokutou zaplatenou na mieste. Išlo o dopravné priestupky ako prekročenie rýchlosti, nedodržanie bezpečnej vzdialenosti, nerešpektovanie dopravného značenia, používanie telefónu okrem telefonovania s použitím systému „voľnej ruky“, osvetlenie vozidla a pod. Krajský súd v tomto smere upozorňuje práve na početnosť spáchaných priestupkov, ktorá rozhodne nevedie k záveru o ich bagatelnosti vo vzťahu k vedeniu riadneho života ako to v sťažnosti naznačuje odsúdený (zároveň krajský súd upozorňuje, že priestupok zo dňa 21.9.2016 - vedenie vozidla po požití lieku nie je spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia), a nestotožňuje sa s tvrdením odsúdeného, že vo všetkých prípadoch podľa neho išlo o nedbalosť alebo opomenutie, ktorého sa bežne dopúšťajú ľudia dennodenne využívajúci motorové vozidlá. Krajský súd dáva odsúdenému do pozornosti, že vedenie riadneho života zahŕňa dodržiavanie celého právneho poriadku štátu, a to nielen noriem, ktoré zakladajú trestnoprávnu zodpovednosť, ale aj noriem, ktoré zakladajú zodpovednosť za spáchanie priestupku. Je nepochybne pravdou, že spáchanie priestupu je menej závažným protiprávnym konaním. Vzhľadom na početnosť spáchaných priestupkov počas plynutia skúšobnej doby však u odsúdeného nepochybne aj pri menej závažnom protiprávnom konaní už o vedení riadneho života počas skúšobnej doby nemožno hovoriť. Aj už len samotné nevedenie riadneho života odsúdeným počas skúšobnej doby spočívajúce v opakovanom spáchaní početných priestupkov by pritom samo osebe bolo postačujúcim na vyslovenie, že odsúdený počas skúšobnej doby nevedol riadny život a nariadenie nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno nesporne konštatovať, že odsúdený X. A. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinností a obmedzení, nevyužil možnosť, ktorá mu podmieneným odsúdením bola daná a je zjavné, že v skúšobnej dobe jednak nevedol riadny život a tiež ignoroval uloženú povinnosť vyplývajúcu z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený (odsúdený počas dlhej skúšobnej doby nevyvinul ani minimálnu snahu nahradiť spôsobenú škodu aspoň z časti a o možnosť náhrady škody sa začal

zaujímať až na konci skúšobnej doby a to bez reálneho výsledku). Z uvedeného je zrejmé, že podmieneným odsúdením nebol u neho naplnený účel tohto inštitútu a za tejto situácie neprichádza do úvahy iné rozhodnutie ako o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol odsúdenému pôvodne podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom.

U odsúdeného neprichádza do úvahy ani rozhodnutie o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti a predĺženie skúšobnej doby, nakoľko odsúdenému už skúšobná doba uplynula dňa 3.8.2020 (ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti a predĺženie skúšobnej doby neprichádzalo do úvahy už ani v čase rozhodovania okresným súdom, nakoľko tento rozhodoval dňa 19.7.2021, teda až po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia). Za tohto stavu je evidentné, že pôvodne uložením trestu na slobode nebol u odsúdeného dosiahnutý sledovaný účel, a to aby odsúdeného primäl k náprave, a preto na ďalšiu prevýchovu a nápravu odsúdeného je potrebné ďalej pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody.

O neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia bolo okresným súdom rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, t.j. do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Rovnako tak správne a v súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa, keď za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného X. A. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený X. A. v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o námietku zaujatosti, o ktorej podľa názoru odsúdeného súd nerozhodoval, krajský súd podotýka, že uvedenou námietkou zaujatosti sa okresný súd zaoberal, keď správne podľa § 32 ods. 6 Tr. por. predseda senátu na verejnom zasadnutí dňa 19.7.2021 oboznámil prítomné strany, že o tejto námietke zaujatosti nebude konať, nakoľko nešlo o námietku vznesenú včas a bezodkladne a navyše týkala sa procesného postupu konajúceho súdu. Krajský súd poznamenáva, že preskúmaval zákonnosť postupu konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozhodnutia a to konkrétne pokiaľ ide o námietku odsúdeného procesnej povahy obsiahnutú v jeho sťažnosti, keď odsúdený naznačuje možnú zaujatosť súdu. Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že tu absentuje uvedenie konkrétnych dôvodov, pre ktoré mal byť vo veci konajúci sudca v tejto veci zaujatý. V širšom kontexte oboznámenia sa so sťažnosťou odsúdeného je zrejmé, že odsúdený je v podstate nespokojný s výsledkom konania, keď súd prvého stupňa jeho žiadosti nevyhovel. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 32 ods. 6 Tr. por. v zmysle ktorého, o námietke zaujatosti, ktorá sa týka len procesného postupu súdu alebo ak námietka je založená na iných dôvodoch ako na dôvodov podľa § 31 Tr. por., o takejto námietke sa nekoná. Krajský súd ani sám nezistil žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by mal byť vo veci konajúci sudca súdu prvého stupňa z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčený, pričom krajský súd dáva odsúdenému do pozornosti, že sudca môže byť vylúčený len z taxatívne zákonom určených dôvodov. Zároveň v rámci procesného postupu súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, nebolo zistené ani iné závažné porušenie procesných predpisov (vrátane práva na obhajobu), ktorého následkom by bolo nezákonné a vecne nesprávne rozhodnutie v tejto veci.

Krajský súd považuje za potrebné upozorniť okresný súd na zistený nedostatok v poučení o spôsobe oznámenia uznesenia (v poučení je uvedené od „vyhlásenia“), ktorý zistil v písomnom vyhotovení uznesenia zo dňa 19.7.2021. V zmysle § 179 ods. 1 Tr. por. uznesenie treba oznámiť osobe, ktorej sa priamo dotýka, ako aj osobe, ktorá naň dala svojím návrhom podnet; uznesenie súdu sa oznámi aj prokurátorovi. Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia. Zároveň krajský súd dáva do pozornosti odsúdenému a obhajcovi ust. § 179 ods. 2 Tr. por. ak má osoba, ktorej treba uznesenie oznámiť, obhajcu, prípadne splnomocnenca, postačí, ak sa uznesenie vyhlási buď tejto osobe, alebo jej obhajcovi, prípadne splnomocnencovi; ak sa oznamuje uznesenie doručením rovnopisu, doručí sa len obhajcovi, prípadne splnomocnencovi. Ak ide o osobu pozbavenú spôsobilosti na právne úkony alebo osobu, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená a ktorá obhajcu, prípadne splnomocnenca nemá, oznámi sa uznesenie jej zákonnému zástupcovi. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že nakoľko odsúdený proti uzneseniu podal sťažnosť prostredníctvom obhajcu ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o

verejnem zasadnutí, formálne nesprávne poučenie nemalo žiaden vážnejší vplyv na práva odsúdeného v tomto trestnom konaní.

Na záver nadriadený súd uzatvára, že odsúdený v sťažnosti neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na iné ako napadnuté rozhodnutie. Sťažnostné námietky neboli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie súdu prvého stupňa o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom a nariadení výkonu trestu odňatia slobody.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát krajského súdu rozhodol hlasovaním v pomere 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.